

El món del gravat

PARLEM AMB JOANPERE MASSANA I BLANCH

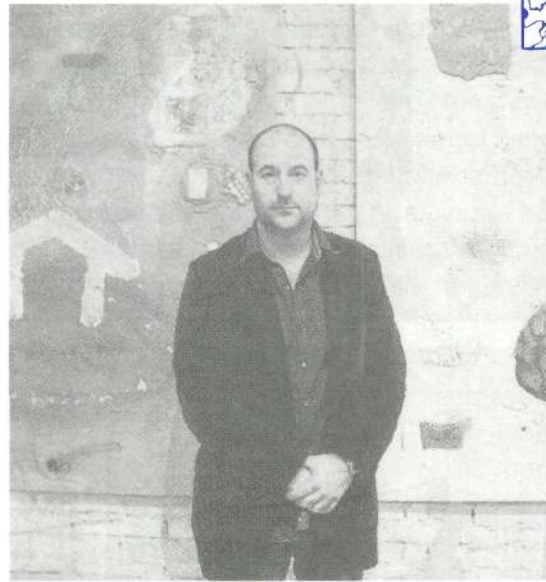
Neixes a Ponts el 1968. Et llicencies en Belles Arts en l'especialitat d'Escultura per la Facultat de Belles Arts Sant Jordi de Barcelona. També estudies música, guitarra clàssica i harmonia en el Liceu de Barcelona.

Treballes de Professor d'Escultura i ets cap del Departament de Volum a l'Escola Superior d'Art i Disseny Ondara de Tàrraga. Ets conseller d'Arts a l'Institut d'Estudis Ilerdencs de la Diputació de Lleida.

Exposes a: Milà, Cosenza, Nàpols, Cahors, Barcelona, Ponts, Cornellà de Llobregat, Lleida, Avinyó, Uzès, Vic, Sant Pol de Mar, Agramunt, Tàrraga, Tossa de Mar, Bolonya, Colònia, Basilea, Pàdova, Madrid, etc.

Tens premis com: 34è Premi a la Pintura Jove, Sala Parés, 1992; Artistes per un Nou Segle, Galeria Canals, 1994; 1r Premi de Pintura, Generalitat de Catalunya, 1992; 10 Artistes pel 700 aniversari de la Universitat de Lleida, 2000-03, itinerant per les universitats de parla catalana.

Algú diu que com a pintor i escultor en la teva obra expresses la gènesi i la precarietat de la vida amb matèries i un llenguatge inèdits. El paisatge, la natura vegetal, hi són molt pròxims, però tractats com a realitat virtual. Les teves obres sobre tela o paper són torbadores, però

són a la vegada familiars pels elements de composició i insòlites en el tractament.

- Com et vas interessar pel món del gravat?

Per casualitat. Em faltaven uns mesos per fer el servei militar, després d'acabar la llicenciatura en Belles Arts, i vaig pensar que era interessant ampliar els meus estudis en distintes disciplines i una d'elles estava el gravat. Així que em vaig matricular a l'Escola d'Art de la Diputació de Barcelona (Escola Industrial).

- Has tingut ocasió d'aprendre amb bons experts. Com va ser l'experiència?

El primer professor que vaig tenir va ser en Jordi Catafalch a l'Escola Industrial precisament. Un reconegut gravador a nivell nacional i professor molt tècnic que donava molta importància a l'ofici (em vaig fer un fart de fer proves de grisos, tramats, planxes, proves i més proves... Però aprenies molt bé les tècniques clàssiques). Després, en distints anys, vaig fer estades al Centre de Gravat d'Encamp (Andorra), dirigit pel mestre Manel Viusà, reconegut a nivell internacional, i l'Elena Guàrdia, de qui vaig aprendre a experimentar moltíssim: tècniques additives, suports distints, etc.

Amb qui he après molt també és amb el Ricard Invernón i el Martí Guinovart, que tenen el taller d'estampació La Tinta Invisible a Barcelona, i que a part de ser amics són molt bons gravadors i innovadors. En el seu taller sempre aprens recursos nous, noves tecnologies, etc.

- Quins artistes han influït en la teva obra?

Seria molt llarg d'enumerar, alguns d'ells anònims. És a dir, faig referència a quan els artistes no signaven la seva obra.

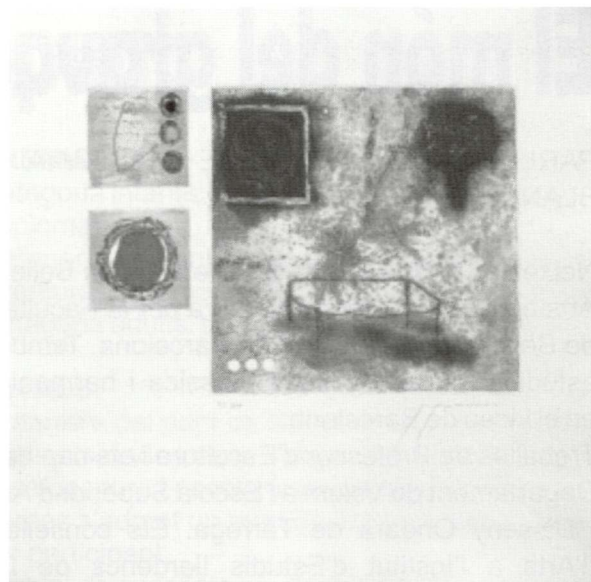
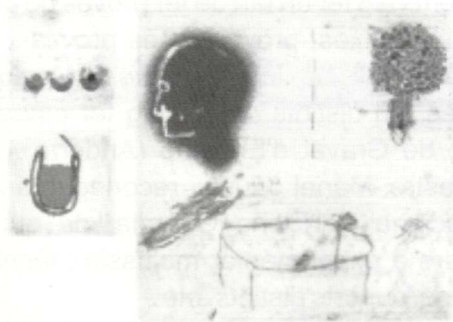
Actualment els artistes plàstics, i remarco aquest terme, que m'interessen més van des d'una tendència més intimista a una altra més expressionista. A partir d'aquí si l'obra està ben feta, m'interessa i per tant m'influeix com m'influeixen altres coses que no tenen res i a la vegada molt a veure amb la plàstica.

- Què penses que ens vol dir la teva obra?

Depèn de la sèrie que estigui treballant, el llenguatge que utilitzi, els suports. Cada obra té un món propi reflex d'una sèrie de circumstàncies. L'obra té la voluntat de commoure en distints vessants, tant en l'aspecte conceptual com en el formal. També pretenc la pervivència d'aquesta i per tant busco que l'obra sempre es vagi expandint, augmentant, autoalimentant-se. És el que pretenc.

- Sempre has fet obra abstracta? Vares anar del figuratiu a l'abstracció? Com es va donar el canvi?

Entenc que la meua obra, en aquests moments, no és abstracta. Sí en la composició, evidentment. Penso que arrenca de la reflexió de la capacitat de commoció que ens proposen els arquetips i els símbols en la nostra percepció del món. I com a tal, planteja un debat

entre la figuració, l'abstracció, el simbolisme, l'enumeració, l'escriptura, la imatge... Acotar l'obra en aquests termes és sempre mutilar-la una mica. En aquests moments estem dissenyant una nova pàgina web que farà un recull de totes les obres en distintes èpoques, repassant les distintes sèries que he anat treballant (penso que en un parell de mesos ja estarà). En aquest sentit serà la mateixa pàgina qui contestarà aquesta pregunta que em fas (www.joanperemassana.com).

- Molt sovint exposes a França i Itàlia. com veus l'art en aquests països?

Estem en un moment de globalització en totes les disciplines. Fa uns anys l'art que es feia aquí no tenia res a veure amb el de l'Índia, per exemple. Ara, si vas a Arco, veuràs que som cosins germans i això és a causa de la importància dels mitjans de comunicació, el transport. Cada vegada els països tenen menys identitat com a tals.

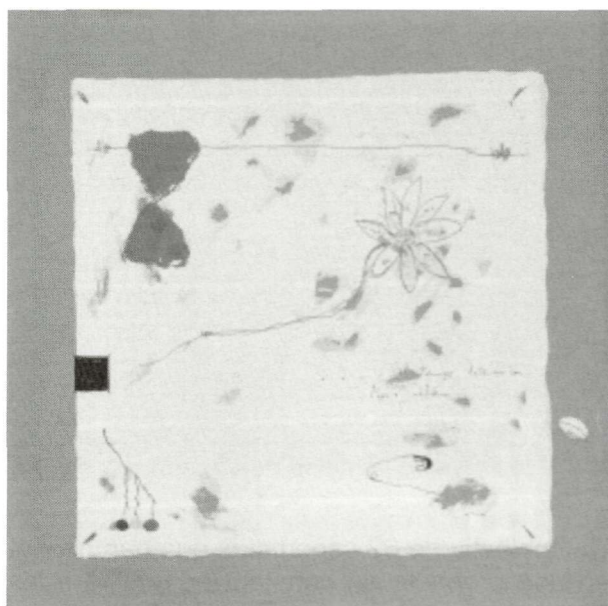
El que sí que he pogut veure és un tipus d'espectador, colleccionista, crítics, etc., molt més formats culturalment i sensiblement en l'art. Estan molt atents i interessats per l'art. S'estimen l'art! Aquí estem molt endarrerits en aquest aspecte, malauradament!

- En l'elaboració d'un autoretrat, què destacaries?

Segons la tècnica que utilitzis, els plantejaments iconogràfics i iconològics. És una pregunta difícil de contestar formulada d'aquesta manera.

- En la teva obra, què et porta a utilitzar aquestes formes i situar-les així en l'espai?

En la creació d'una obra penso que hi ha distintes fases. Primer has de haver de dir alguna cosa! Aquest fet és molt important, ja que si no menges (llegeixes, viatges i absorbeixes) és molt difícil explicar alguna cosa mínimament interessant. A partir d'aquí és un diàleg entre l'obra i tu: tu li dones i ella et dona. I com en qualsevol relació hi ha moments dolços i amargs, conscients i subconscients, nets i bruts. Però al final hi ha d'haver-hi molta reflexió, tant en l'àmbit conceptual com en el perceptiu.

- Quin gravat compraries ara mateix?

Clavé! De la sèrie dels peixos o dels guerrers. He anat adquirint distintes obres, ja que sóc un apassionat de l'art (no sóc dels que solament es miren el seu melic, que n'hi ha bastants). Tinc gravats de Guinovart, Rosa Siré, Perejaume, Antoni Llena, Giani Cuomo, etc.

- Com veus la teva obra en el futur?

No ho sé! Aquí està el repte!

- Què et sembla el món del gravat avui?

Apassionant! És un moment en què hi ha propostes molt interessants en distintes tècniques, entre elles les digitals. La reproductibilitat permet expandir el pensament d'una obra.

Crec que el fet de seriar, a nivell econòmic, en un gravat o en un múltiple, si som curosos, respectuosos i seriosos, permet a tothom atansar-se a l'obra d'un/a autor/a que li pugui interessar i adquirir-la. Penso també que cada vegada hi ha més sensibilitat per part de moltes empreses per regalar art i el gravat permet aquest fet. I torno a repetir: permet expandir l'obra com a tal.

Josep Manel Simó Gombau

EL Nou Pinetell

Si voleu presentar articles per a la propera edició d'*El Nou Pinetell*, podeu fer-los arribar personalment a l'Ajuntament, en català i en disquet, que us serà retornat, o enviar-los per correu electrònic a l'adreça agilart@alpicat.cat, abans del dia 15 de juny de 2009.